

Лекція 9. Етнонаціональні проблеми в Україні та їх розв'язання.

Наслідки постійного переформатування центрального органу управління етнонаціональними процесами. Проблеми координації, оперативності прийняття рішень у сфері етнополітики та фінансування галузі. Стратегічні помилки в галузі національного будівництва. Активізація федералістських, автономістських та сепаратистських рухів у Криму, Закарпатті та Буковині. Етнонаціоналістичні політичні рухи (праве крило): росіян і кримських татар у Криму; румунів у Чернівецькій області; русинів у Закарпатській області; посилення політизації національних меншин, особливо російської, румунської, німецької і угорської, які вимагали національно-територіальної автономії, створення політичних партій на етнічній основі; поява претензій громадських об'єднань деяких національних меншин, насамперед проросійських політичних сил на місцях, на самоврядування з функціями владних структур (Крим, південно-східні області України); виокремлення національними меншинами економічної та політичної проблематики, зумовленої високим рівнем безробіття, складністю набуття громадянства, політико-правовим статусом меджлісу, облаштуванням депортованих в Україні тощо; проблема регіоналізму та регіоналізації економічного життя; у Криму неодноразово громадськими об'єднаннями росіян порушувалося питання створення своїх власних органів національного самоврядування на зразок меджлісів кримських татар та фольскрату німців у Криму. Використання Росією пропаганди як інструменту тиску на Україну (заяви «утіски» російської меншини) для досягнення імперських зовнішньополітичних цілей.